

Czwartek, 18 maja 2017 r.

P8_TA(2017)0227

Strategia UE na rzecz Syrii

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 18 maja 2017 r. w sprawie strategii UE na rzecz Syrii (2017/2654(RSP))

(2018/C 307/18)

Parlament Europejski,

- uwzględniając swoje wcześniejsze rezolucje w sprawie Syrii,
- uwzględniając wspólny komunikat Komisji i wysokiego przedstawiciela Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa do Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 14 marca 2017 r. zatytułowany „Elementy strategii UE na rzecz Syrii” (JOIN(2017)0011) oraz konkluzje Rady w sprawie Syrii z dnia 3 kwietnia 2017 r., które razem stanowią nową strategię UE na rzecz Syrii,
- uwzględniając deklarację współprzewodniczących z dnia 5 kwietnia 2017 r. w sprawie konferencji dotyczącej przyszłości Syrii i regionu,
- uwzględniając oświadczenia wiceprzewodniczącej Komisji / wysokiej przedstawiciel Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa z dnia 30 grudnia 2016 r. w sprawie ogłoszenia zaprzestania działań wojennych w Syrii oraz z dnia 23 marca 2017 r. w sprawie Syrii, a także deklarację wiceprzewodniczącej / wysokiej przedstawiciel w imieniu UE z dnia 9 grudnia 2016 r. w sprawie sytuacji w Aleppo,
- uwzględniając deklaracje wiceprzewodniczącej Komisji / wysokiej przedstawiciel z dnia 6 kwietnia 2017 r. w sprawie domniemanego ataku chemicznego w prowincji Idlib w Syrii oraz z dnia 7 kwietnia 2017 r. w sprawie ataku USA w Syrii,
- uwzględniając decyzje Rady w sprawie unijnych środków ograniczających wobec osób i podmiotów odpowiedzialnych za brutalne represje w Syrii, w szczególności decyzję z dnia 14 listopada 2016 r. i z 20 marca 2017 r.,
- uwzględniając sprawozdania Niezależnej Międzynarodowej Komisji Dochodzeniowej w sprawie Syrii powołanej przez Radę Praw Człowieka ONZ oraz rezolucje Rady Praw Człowieka ONZ w sprawie Syryjskiej Republiki Arabskiej,
- uwzględniając rezolucje Rady Bezpieczeństwa (ONZ) w sprawie ISIL/Daishu i Dżabhat Fatah an-Szam oraz odnośne rezolucje Rady Bezpieczeństwa ONZ w sprawie konfliktu w Syryjskiej Republice Arabskiej, w szczególności rezolucje 2218 (2013), 2139 (2014), 2165 (2014), 2191 (2014), 2199 (2015), 2254 (2015), 2258 (2015), 2268 (2016), 2328 (2016), 2332 (2016) oraz 2336 (2016),
- uwzględniając rezolucję ONZ nr 1325 (2000) z dnia 31 października 2000 r. w sprawie kobiet, pokoju i bezpieczeństwa,
- uwzględniając rezolucję Zgromadzenia Ogólnego ONZ A/71/L.48 z dnia 19 grudnia 2016 r., ustanawiającą międzynarodowy, obiektywny i niezależny mechanizm ułatwiający prowadzenie dochodzeń wobec osób odpowiedzialnych za najpoważniejsze przestępstwa na mocy prawa międzynarodowego popełnione w Syryjskiej Republice Arabskiej od marca 2011 r. oraz ściganie tych osób,
- uwzględniając komunikat z Genewy z 2012 r.,
- uwzględniając Kartę Narodów Zjednoczonych oraz wszystkie konwencje ONZ, których stroną jest Syria,
- uwzględniając statut rzymski oraz akty założycielskie Międzynarodowego Trybunału Sprawiedliwości,
- uwzględniając trybunały ad hoc, w tym Międzynarodowy Trybunał Karny dla Byłej Jugosławii, Międzynarodowy Trybunał Karny dla Rwandy oraz Specjalny Trybunał ds. Libanu,

Czwartek, 18 maja 2017 r.

- uwzględniając konwencję genewską z 1949 r. i protokoły dodatkowe do niej,
 - uwzględniając art. 123 ust. 2 i 4 Regulaminu,
- A. mając na uwadze, że wojna w Syrii wywołała jeden z najpoważniejszych kryzysów humanitarnych na świecie od czasów drugiej wojny światowej, który wciąż ma katastrofalne i tragiczne skutki dla obywateli tego kraju; mając na uwadze, że wielu cywilów, w tym dzieci, było celem ataków i w dalszym ciągu cierpią oni w wyniku tej brutalnej wojny domowej, a od rozpoczęcia konfliktu w Syrii w 2011 r. życie straciło ponad 400 tys. osób; mając na uwadze, że ponad 13,5 mln osób w Syrii, tj. niemal trzy czwarte pozostałej tam ludności, pilnie potrzebuje pomocy nadzwyczajnej, jak pomoc medyczna, żywnościowa, woda i schronienie; mając na uwadze, że 6,3 mln ludzi zostało wewnętrznie przesiedlonych, 4,7 mln żyje na trudno dostępnych i obłożonych obszarach, a 5 mln żyje na uchodźstwie w państwach ościennych i w państwach szerszego regionu; mając na uwadze, że kryzys w Syrii ma coraz bardziej destabilizujący wpływ na cały region;
- B. mając na uwadze, że od wybuchu wojny w 2011 r. UE, wspólnie z państwami członkowskimi, zmobilizowała od stycznia 2017 r. ponad 9,4 mld EUR w reakcji na kryzys syryjski, zarówno na terenie Syrii, jak i w regionie, co czyni ją największym darczyńcą; mając na uwadze, że UE udzieliła też znacznego wsparcia państwom ościennym przyjmującym uchodźców;
- C. mając na uwadze, że przemoc, jakiej się dopuszczano podczas konfliktu syryjskiego, obejmowała ukierunkowane masowe ataki na ludność cywilną, egzekucje pozasądowe, tortury i brutalne traktowanie, wymuszone zaginięcia, masowe i arbitralne aresztowania, karanie zbiorowe, ataki na personel medyczny, a także odmowę zaopatrzenia w żywność i wodę; mając na uwadze, że według doniesień reżim al-Asada jest odpowiedzialny za egzekucje przez powieszenie, akty tortur i egzekucje pozasądowe na masową skalę w ośrodkach detencyjnych; mając na uwadze, że rząd syryjski celowo odciął ludność cywilną od podstawowych towarów i usług, w tym dostaw żywności i wody oraz opieki medycznej; mając na uwadze, że ataki oraz taktyka wojenna polegająca na głodzeniu ludności cywilnej poprzez obłożenie zaludnionych obszarów stanowią wyraźne naruszenie międzynarodowego prawa humanitarnego; mając na uwadze, że przestępstwa te do tej pory uchodziły sprawcom bezkarnie;
- D. mając na uwadze, że ISIS/Daisz i inne grupy dżihadystów dopuszczają się potwornych okrucieństw, jak wykonywanie brutalnych egzekucji, niewypowiedziana przemoc seksualna, uprowadzania, tortury, wymuszanie nawróceń oraz niewolnictwo kobiet i dziewcząt; mając na uwadze rekrutację dzieci oraz ich wykorzystywanie w atakach terrorystycznych; mając na uwadze, że istnieją poważne obawy, jeśli chodzi o bezpieczeństwo ludności przebywającej obecnie na terenach kontrolowanych przez ISIS/Daisz, oraz co do jej ewentualnego wykorzystania jako ludzkich tarcz podczas kampanii wyzwolitej; mając na uwadze, że zbrodnie te można uznać za zbrodnie wojenne, zbrodnie przeciwko ludzkości oraz ludobójstwo;
- E. mając na uwadze, że zawieszenie broni, które weszło w życie w dniu 30 grudnia 2016 r., nie jest przestrzegane i wielokrotnie zostało naruszone na terenie Syrii, jak również miały miejsce poważne incydenty, takie jak atak chemiczny przeprowadzony w Chan Szajchun, o który podejrzewa się reżim, oraz atak bombowy na autobusy przewożące ewakuowanych z obłożonych miejscowości al-Fuaa i Kefraja na obszary kontrolowane przez rząd; mając na uwadze, że dziesiątki osób, w tym dzieci, straciło życie, a wiele innych zostało rannych;
- F. mając na uwadze, że różne dochodzenia wykazały, iż siły al-Asada użyły substancji chemicznych mających na celu wyrządzenie szkód i uśmiercenie ludności cywilnej, co stanowi naruszenie porozumienia z 2013 r. o wyeliminowaniu takiej broni; mając na uwadze, że ostatni przypadek użycia broni masowego rażenia przeciwko ludności cywilnej miał miejsce w dniu 4 kwietnia 2017 r. w Chan Szajchun w prowincji Idlib, gdzie śmierć poniosło co najmniej 70 cywilów, w tym wiele dzieci, a setki zostało rannych; mając na uwadze, że w dniu 12 kwietnia 2017 r. Rosja zgłosiła weto wobec rezolucji Rady Bezpieczeństwa ONZ potępiającej domniemane użycie zabronionej broni chemicznej w Syrii i wzywającej syryjski rząd do współpracy z organami prowadzącymi dochodzenie w sprawie tego incydentu; mając na uwadze, że USA poinformowały UE, iż na podstawie swojej oceny, według której reżim syryjski użył broni chemicznej, przeprowadziły atak na wojskową bazę lotniczą Al-Szajrat w prowincji Hims w Syrii, by zapobiec rozprzestrzenianiu i stosowaniu broni chemicznej oraz zniechęcić do takich działań;
- G. mając na uwadze, że w marcu 2017 r. UE dodała czterech wysokich rangą syryjskich urzędników wojskowych do wykazu osób objętych sankcjami za ich udział w użyciu broni chemicznej przeciwko ludności cywilnej, zgodnie z unijną polityką walki z rozprzestrzenianiem i wykorzystywaniem broni chemicznej;

Czwartek, 18 maja 2017 r.

- H. mając na uwadze, że przewodniczący Komisji Jean-Claude Juncker wspomniął o potrzebie strategii UE na rzecz Syrii w swoim orędziu o stanie Unii ogłoszonym we wrześniu 2016 r.; mając na uwadze, że w październiku Parlament wezwał wysoką przedstawiciel / wiceprzewodniczącą Komisji Federicę Mogherini do dopilnowania, by nowa strategia na rzecz Syrii była ukierunkowana na ułatwienie porozumienia politycznego w Syrii, w tym obejmowała narzędzia do monitorowania i egzekwowania prawa w celu wzmocnienia poszanowania zobowiązań poczynionych w ramach Międzynarodowej Grupy Wsparcia Syrii;
- I. mając na uwadze, że celem strategii UE na rzecz Syrii jest określenie, w jaki sposób UE może odgrywać bardziej widoczną i skuteczną rolę w przyczynianiu się do trwałego rozwiązania politycznego w Syrii zgodnie z istniejącymi, zatwierdzonymi przez ONZ ramami, a także na rzecz wspierania odbudowy po tym, jak zawarte zostanie porozumienie i kiedy rozpocznie się wiarygodny proces przemian; mając na uwadze, że strategia ta określa sześć kluczowych obszarów zainteresowania, a mianowicie: zakończenie wojny dzięki prawdziwym przemianom politycznym; promowanie konstruktywnych i pluralistycznych przemian; reagowanie na potrzeby humanitarne najbardziej poszkodowanych Syryjczyków; promowanie demokracji i praw człowieka; dążenie do rozliczenia za zbrodnie wojenne oraz wzmacnianie odporności ludności syryjskiej i społeczeństwa syryjskiego;
- J. mając na uwadze, że w dniu 5 kwietnia 2017 r. UE współprzewodniczyła konferencji poświęconej wspieraniu Syrii i przyszłości regionu, w której udział wzięli przedstawiciele z ponad 70 krajów i organizacji międzynarodowych oraz międzynarodowego i syryjskiego społeczeństwa obywatelskiego; mając na uwadze, że na konferencji brukselskiej uzgodniono całościowe podejście do rozwiązania kryzysu w Syrii oraz dodatkową pomoc finansową w celu reagowania na sytuację humanitarną w wysokości 3,47 mld EUR w okresie 2018–2020, w tym 1,3 mld EUR z UE, która jest największym darczyńcą w tym kryzysie; mając na uwadze, że dodatkowo około 27,9 mld EUR w formie pożyczek zostało przyrzeczonych przez międzynarodowe instytucje finansowe i darczyńców; mając na uwadze, że koszty odbudowy Syrii szacuje się na około 200 mld USD;
- K. mając na uwadze, że UE zauważa i popiera starania Turcji, Libanu i Jordanii, krajów sąsiadujących z Syrią, które przyjęły największą liczbę uchodźców;
- L. mając na uwadze, że w dniu 4 maja 2017 r. Rosja, Iran i Turcja podpisały w Astanie (Kazachstan) umowę ustanawiającą cztery strefy deeskalacji konfliktu; mając na uwadze, że trzy państwa sygnatariusze mają występować w charakterze gwarantów sześciomiesięcznego odnawialnego rozejmu, w tym za pośrednictwem uzbrojonych sił monitorujących na miejscu; mając na uwadze, że porozumienie to przewiduje zakończenie wszystkich walk prowadzonych przez reżim al-Asada w tych strefach i niezakłócony dostęp organizacji humanitarnych do obszarów zajętych przez rebeliantów; mając na uwadze, że w tym tygodniu w Genewie rozpoczyna się kolejna runda rozmów prowadzonych pod przewodnictwem ONZ, a następną rundę rozmów prowadzonych pod przewodnictwem Rosji zaplanowano na połowę lipca w Kazachstanie;
- M. mając na uwadze, że UE wielokrotnie podkreślała, iż nie jest dopuszczalne żadne militarne rozwiązanie konfliktu w Syrii i że jedynie pluralistyczne przemiany, którym przewodzić będzie Syria, mogą położyć kres niedopuszczalnemu cierpieniu narodu syryjskiego; mając na uwadze, że o ile jest jasne, że odbudowa może rozpocząć się dopiero po osiągnięciu porozumienia politycznego, wysiłki na rzecz pojednania powinny rozpocząć się jak najszybciej i być wspierane przez UE w celu zapewnienia długoterminowej stabilności; mając na uwadze, że w tym kontekście zasadnicze znaczenie mają ustalanie prawdy, promowanie odpowiedzialności i sprawiedliwości okresu przejściowego, a także amnestia;
1. z zadowoleniem przyjmuje strategię UE na rzecz Syrii, w tym cele strategiczne UE dotyczące Syrii oraz cele UE na rzecz Syrii, a także wyniki konferencji w Brukseli, w ramach której dokonano wieloletnich zobowiązań; wzywa wszystkich uczestników i międzynarodowych darczyńców do wywiązania się w pełni ze swoich zobowiązań i do podtrzymania swojego wsparcia w przyszłości;
 2. po raz kolejny potępia w najostrzejszych słowach okrucieństwa i powszechne przypadki łamania praw człowieka i międzynarodowego prawa humanitarnego przez wszystkie strony konfliktu, a w szczególności przez siły reżimu al-Asada przy wsparciu jego sojuszników, Rosji i Iranu, a także przez uzbrojone podmioty niepaństwowe, w szczególności ISIS/Daisz i Dżabhat Fatah an-Szam; podkreśla swoje stanowisko, że wszystkie osoby winne łamania międzynarodowego prawa humanitarnego i praw człowieka muszą zostać pociągnięte do odpowiedzialności; zachęca wszystkie państwa do stosowania zasady represji wszechświatowej w zwalczaniu bezkarności i z zadowoleniem przyjmuje kroki podjęte przez szereg państw członkowskich UE w tym zakresie, w tym ostatnią decyzję Trybunału Narodowego Hiszpanii dotyczącą rozpatrzenia doniesienia o popełnieniu przestępstwa przeciwko 9 urzędnikom wywiadu syryjskiego w związku z torturami i innymi naruszeniami praw człowieka; ponawia swój apel do UE i jej państw członkowskich, by rozważyły – w ścisłej koordynacji z państwami o podobnym stanowisku – utworzenie trybunału do spraw zbrodni popełnionych w Syrii, do

Czwartek, 18 maja 2017 r.

czasu pomyślnego odwołania się do Międzynarodowego Trybunału Karnego; podkreśla, że osoby popełniające przestępstwa przeciwko mniejszościom religijnym i etnicznym oraz innym grupom powinny również zostać postawione przed wymiarem sprawiedliwości; jest nadal przekonany, że ani rzeczywiste rozwiązanie konfliktu, ani trwały pokój w Syrii nie są możliwe bez rozliczenia popełnionych zbrodni;

3. w najostrzejszych słowach potępia przerażający atak lotniczy z użyciem broni chemicznej na Chan Szajchun w prowincji Idlib w dniu 4 kwietnia 2017 r., w wyniku którego śmierć poniosło co najmniej 70 cywilów, w tym dzieci i pracownicy niosący pomoc, a wiele ofiar wykazywało objawy zatrucia gazem; zauważa, że według wstępnej oceny przeprowadzonej przez misję wyjaśniającą Organizację ds. Zakazu Broni Chemicznej (OPCW) zarzut użycia broni chemicznej jest wiarygodny; podkreśla, że Syria zobowiązana jest do przestrzegania zaleceń misji rozpoznawczej OPCW oraz wspólnego mechanizmu śledczego OPCW i ONZ poprzez zapewnienie natychmiastowego i nieograniczonego dostępu do każdego miejsca i uznanie prawa do przeprowadzania tam inspekcji; podkreśla, że osoby odpowiedzialne za te ataki zostaną pociągnięte do odpowiedzialności przed sądem; wyraża ubolewanie z powodu wielokrotnego zgłaszania przez Rosję weta w Radzie Bezpieczeństwa, w tym zawetowania ostatniej rezolucji Rady Bezpieczeństwa ONZ potępiającej ostatni atak chemiczny i wzywającej do przeprowadzenia międzynarodowego dochodzenia;

4. z zadowoleniem przyjmuje ustanowienie międzynarodowego, bezstronnego i niezależnego mechanizmu wspomagającego prowadzenie dochodzeń i postępowań karnych w sprawie osób odpowiedzialnych za najpoważniejsze zbrodnie na mocy prawa międzynarodowego popełnione w Syryjskiej Republice Arabskiej od marca 2011 r., ubolewa, że mechanizm ten nie otrzymał jeszcze pełnego finansowania; wzywa wszystkie państwa członkowskie do wypełnienia swoich zobowiązań w tym zakresie;

5. podtrzymuje swoje wsparcie dla jedności, suwerenności, integralności terytorialnej i niepodległości Syrii oraz wspiera silne podejście „Cała Syria” i demokratyczną przyszłość dla narodu syryjskiego; nalega, by proces polityczny pod przewodnictwem Syrii, który doprowadzi do wolnych i uczciwych wyborów, ze wsparciem Organizacji Narodów Zjednoczonych i przez nią monitorowany, a także przeprowadzony w oparciu o nową konstytucję, był jedyną drogą do zaprowadzenia pokoju w tym kraju; przypomina wszystkim stronom konfliktu, że pod auspicjami ONZ możliwe jest wypracowanie obejmującego wszystkie strony zawieszenia broni w całym kraju oraz pokojowego i wzajemnie akceptowalnego rozwiązania kryzysu w Syrii, jak przewidziano w komunikacie genewskim z 2012 r. oraz rezolucji Rady Bezpieczeństwa ONZ nr 2254 (2015), przy wsparciu specjalnego wysłannika Sekretarza Generalnego ONZ do Syrii, Staffana de Mistury, oraz kluczowych podmiotów międzynarodowych i regionalnych;

6. odnotowuje niedawne memorandum w sprawie ustanowienia stref deeskalacji w Syrii i popiera zamiar wzmocnienia zawieszenia broni, powstrzymania sił powietrznych reżimu od dokonywania lotów nad obszarami deeskalacji oraz stworzenia warunków dla dostępu pomocy humanitarnej, pomocy medycznej, powrotu przesiedlonych cywilów do swoich domów i odbudowy uszkodzonej infrastruktury; podkreśla jednak obawy wyrażone przez opozycję, że porozumienie mogłoby doprowadzić do utworzenia stref wpływów i podziału Syrii; wzywa wszystkie strony do wdrożenia porozumień z Astany oraz apeluje do trzech gwarantów o zapewnienie przestrzegania zawieszenia broni; podkreśla znaczenie wyeliminowania wszelkich niejasności w odniesieniu do grup, które nie są objęte porozumieniem o zawieszeniu broni, i wzywa wszystkie strony, w tym Turcję, do zagwarantowania, że memorandum nie ułatwi atakowania sił sprzymierzonych z umiarkowaną opozycją, lub tych, którzy walczą po stronie międzynarodowej koalicji przeciwko ISIS/Daisz; podkreśla, że należy zapewnić międzynarodowe monitorowanie wdrażania porozumienia i opowiada się za silnym zaangażowaniem ONZ;

7. wzywa Federację Rosyjską i Islamską Republikę Iranu do wykorzystania ich wpływów na reżim syryjski, aby przyjąć i aktywnie realizować rozsądny kompromis, który położy kres wojnie domowej i utoruje drogę do rzeczywistej transformacji sprzyjającej włączeniu społecznemu; wzywa UE i jej państwa członkowskie, by w dalszym ciągu wspierały umiarkowaną opozycję, identyfikowały i izolowały elementy o radykalnych poglądach oraz promowały pojednanie; zachęca członków Wysokiego Komitetu Negocjacyjnego (HNC) do dalszego angażowania się w rozmowy w Genewie, w których pośredniczy ONZ;

8. jest głęboko przekonany, że UE musi angażować się w bardziej aktywny sposób i wykorzystać swój istotny wkład finansowy po zakończeniu konfliktu jako możliwość wywierania nacisku w celu odegrania znaczącej roli w negocjacjach prowadzonych zgodnie z istniejącymi, zatwierdzonymi przez ONZ ramami, zagwarantowania przemian politycznych, rozwijania polityki mającej na celu zbliżenie stron, a także zintensyfikowania działań w obszarach, w których Unia może mieć wartość dodaną; wspiera aktualne starania wiceprzewodniczącej Komisji / wysokiej przedstawiciel, by zaangażować kluczowe podmioty w regionie w celu zapewnienia przemian politycznych oraz pojednania i odbudowy po zakończeniu konfliktu; wzywa wiceprzewodniczącą Komisji / wysoką przedstawiciel, by rozpoczęła opracowywanie konkretnego planu

Czwartek, 18 maja 2017 r.

zaangażowania UE w odbudowę Syrii oraz angażowała się w sprzyjające integracji społecznej wysiłki wspólnie z kluczowymi organizacjami międzynarodowymi i instytucjami finansowymi, jak również podmiotami regionalnymi i lokalnymi; podkreśla jednak, że istotne jest, aby sami Syryjczycy czuli się odpowiedzialni za proces odbudowy po zakończeniu konfliktu;

9. podkreśla decydujące znaczenie, jakie prace lokalnych i międzynarodowych organizacji społeczeństwa obywatelskiego oraz organizacji pozarządowych mają dla udokumentowania dowodów na popełnione zbrodnie wojenne, zbrodnie przeciwko ludzkości i inne naruszenia prawa, w tym niszczenie dziedzictwa kulturowego; wzywa UE i jej państwa członkowskie, by w dalszym ciągu udzielały pełnej pomocy tym podmiotom; wzywa UE i jej państwa członkowskie do zapewniania odpowiedniego finansowania organizacjom, które prowadzą dochodzenia w oparciu o ogólnodostępne informacje i pracują nad cyfrowym gromadzeniem dowodów zbrodni wojennych i zbrodni przeciw ludzkości, tak aby zapewnić rozliczalność i postawić sprawców przed wymiarem sprawiedliwości;

10. z zadowoleniem przyjmuje nacisk położony w unijnej strategii na rzecz Syrii na wspieranie odporności ludności syryjskiej i społeczeństwa syryjskiego; wzywa UE i państwa członkowskie, by podwoiły wysiłki na rzecz budowania w miarę możliwości w Syrii, a także wśród syryjskich uchodźców żyjących na wygnaniu w regionie lub w Europie potencjału obywateli i społeczeństwa obywatelskiego Syrii, w tym z udziałem i za pośrednictwem podmiotów wspierających prawa człowieka, równość (w tym równouprawnienie płci i prawa mniejszości), demokrację i upodmiotowienie; podkreśla, że takie budowanie zdolności powinno wspierać Syryjczyków w kierowaniu przemianami (w takich obszarach jak regulacja mediów, decentralizacja, zarządzanie gminami czy uchwalenie konstytucji), z należywym uwzględnieniem potrzeb i roli kobiet;

11. wyraża zadowolenie, że rola społeczeństwa obywatelskiego, w tym organizacji kobiecych, została uznana za kluczowy element trwałego rozwiązania; przypomina, że UE musi wspierać i ułatwiać odpowiedni udział społeczeństwa obywatelskiego i kobiet, lub zasięganie ich opinii, w procesie pokojowym, zgodnie z kompleksowym podejściem do wdrażania przez UE rezolucji Rady Bezpieczeństwa ONZ nr 1325 (2000) i 1820 (2008) w sprawie kobiet, pokoju i bezpieczeństwa; nalega, aby prawa człowieka w odniesieniu do kobiet znalazły odzwierciedlenie w nowej konstytucji Syrii;

12. potwierdza swoje wsparcie dla starań światowej koalicji przeciwko ISIS/Daiszowi, a także jest zdania, że w strategii UE należy również uwzględnić ocenę aspektów walki z ISIS/Daisz i innymi organizacjami terrorystycznymi umieszczonymi w wykazie ONZ, koncentrując się na pierwotnych przyczynach politycznych i społeczno-gospodarczych, które ułatwiły rozprzestrzenianie się terroryzmu, a także określając konkretne działania na rzecz przeciwdziałania owym przyczynom; uważa ponadto, że należy wypracować sposoby przyciągania się do zachowania wieloetnicznego, wieloreligijnego i wielowyznaniowego charakteru syryjskiego społeczeństwa;

13. podkreśla znaczenie poszanowania mniejszości etnicznych i religijnych w Syrii oraz wyraża niezachwiane przekonanie, iż wszelkie procesy polityczne powinny być pluralistyczne i zmierzać do odbudowy Syrii jako państwa wielowyznaniowego i tolerancyjnego;

14. przypomina, że kluczowe znaczenie ma szybkie ustanowienie środków budowy zaufania, w tym w pełni nieograniczony dostęp pomocy humanitarnej na terytorium Syrii, świadczenie podstawowych usług publicznych (elektryczność, woda, opieka zdrowotna), zakończenie wszelkich oblężeń miast oraz uwolnienie więźniów i zakładników; z zadowoleniem przyjmuje porozumienie między syryjskim rządem a grupami rebeliantów pozwalające na ewakuację czterech oblężonych miast; apeluje do wszystkich stron o wsparcie i ułatwienie przyjęcia kompleksowego porozumienia w sprawie środków budowy zaufania;

15. z ubolewaniem zauważa, że wyniszczająca wojna domowa cofnęła ten kraj o dziesięciolecie pod względem rozwoju społecznego i gospodarczego, wpędzając miliony ludzi w ubóstwo i bezrobocie oraz pociągając za sobą znaczny upadek usług w zakresie ochrony zdrowia i edukacji, a także ogromne wysiedlenia Syryjczyków i drenaż mózgow; w związku z tym zwraca uwagę na znaczenie zwiększenia pomocy innej niż humanitarna, ukierunkowanej na wzmocnienie odporności ludzi na terenie Syrii i ożywienie gospodarki; wzywa ponadto UE i państwa członkowskie do większego zaangażowania w ramach podziału odpowiedzialności, co pozwoli uchodźcom uciekającym z obszarów w Syrii ogarniętych wojną znaleźć ochronę w państwach, które nie leżą w bezpośrednim sąsiedztwie, w tym za pomocą przesiedlenia i programów humanitarnego przyjmowania uchodźców; uważa jednak, że z chwilą zakończenia konfliktu należy zapewnić wykwalifikowanym syryjskim uchodźcom zachęty do powrotu i przyczynienia się do wysiłków na rzecz odbudowy;

Czwartek, 18 maja 2017 r.

16. z zadowoleniem przyjmuje nowe priorytety partnerstwa uzgodnione przez UE z Jordanią i Libanem, a także złączenie unijnych reguł pochodzenia stosowanych w odniesieniu do wywozu z Jordanii; ubolewa, że duża liczba uchodźców w Jordanii, Libanie i Turcji wciąż żyje w niepewnych warunkach socjalnych i gospodarczych i często nie jest w stanie znaleźć (legalnego) zatrudnienia; wzywa wiceprzewodniczącą Komisji / wysoką przedstawiciel do nalegania, by Jordania i Liban pracowały na rzecz zniesienia pozostałych (nieformalnych) barier, aby wspierać większe możliwości w zakresie samozatrudnienia, a także do wywiązania się ze zobowiązań w zakresie tworzenia miejsc pracy dla kobiet i młodzieży;

17. w pełni popiera cel polegający na zapewnieniu w Syrii i regionie inicjatywy „niestracone pokolenie dzieci”, a także apeluje o dodatkowe działania na rzecz realizacji celu, jakim jest zapewnienie wszystkim dzieciom uchodźców i dzieciom znajdującym się w trudnej sytuacji w społecznościach przyjmujących wysokiej jakości edukacji z równym dostępem dla dziewcząt i chłopców; podkreśla potrzebę uznania często nieformalnego kształcenia w obozach dla uchodźców oraz do wspierania psychicznej rehabilitacji dzieci, które doznały urazów psychicznych;

18. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji, wiceprzewodniczącej Komisji / wysokiej przedstawiciel Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa, rządowi i parlamentom państw członkowskich UE, Organizacji Narodów Zjednoczonych, członkom Międzynarodowej Grupy Wsparcia Syrii oraz wszystkim stronom zaangażowanym w ten konflikt, oraz do dopilnowania, by rezolucja została przetłumaczona na język arabski.
